Lietas Nr. 11261017617

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2017.gada 10.martā

Liepājas tiesa,
tiesnese A.Daidere,
piedaloties prokurorei A.Jančukai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta, Krimināllikuma 262.[1] panta pirmās daļas.

Aprakstošās daļa

/pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), atrodoties narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē, kā arī izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

2017.gada 6.janvārī ap plkst.9.04 /pers. A/, apzināti nepildot ar 2014.gada 8.jūlija Liepājas tiesas spriedumu piespriesto papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 2 gadiem un 6 mēnešiem, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kuras noteiktā kārtībā nav iegūtas un ar tiesas spriedumu tām ir liegums, atrodoties narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē (konstatēts klīniski), vadīja automašīnu *Toyota Carina* ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ Liepājā pa Ganību ielu virzienā no Vaiņodes ielas uz Airītes ielu.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.pantā paredzētos noziedzīgos nodarījumus.

/pers. A/, būdams transportlīdzekļa vadītājs, kuram nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesības (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs vai narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmes pārbaudes.

2017.gada 6.janvārī ap plkst.9.04 /pers. A/ bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kuras noteiktā kārtībā nav iegūtas, vadīja automašīnu *Toyota Carina* ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ Liepājā pa Ganību ielu virzienā no Vaiņodes ielas uz Airītes ielu, kur viņu aizturēja policija. Policijas darbinieks, pamatojoties uz aizdomām, ka /pers. A/ transportlīdzekli vada apreibinošo vielu ietekmē, piedāvāja viņam uz vietas veikt alkohola ietekmes pārbaudi ar portatīvo izelpojamā gaisa kontroles aparātu, taču J.lapezovs to atteicās darīt. Tā kā /pers. A/ no pārbaudes apreibinošu vielu ietekmes noteikšanai uz vietas atteicās, policijas darbinieks, lai veiktu medicīnisko pārbaudi, nosūtīja viņu uz SIA "Piejūras reģionālā slimnīca" Slimnīcas ielā 25, Liepājā, kur plkst. 10.50 no medicīniskās pārbaudes apreibinošo vielu noteikšanai bioloģiskajā vidē arī atteicās, par ko tika sastādīts medicīniskās pārbaudes protokols un administratīva pārkāpuma protokols.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 262. [1] panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu izdarītajos noziedzīgajos nodarījumos pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta, Krimināllikuma 262.[1] panta pirmās daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja, lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, apstiprinot, ka viņam ir zināma šāda procesa kārtība un sekas. Arī prokurore pievienojās apsūdzētā viedoklim un atzina, ka pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā nav nepieciešams veikt.

Ņemot vērā, ka /pers. A/ gan pirmstiesas izmeklēšanā, gan tiesas sēdē savu vainu viņam inkriminētajā apsūdzībā atzinis pilnībā, apsūdzētais ir lūdzis neveikt pierādījumu pārbaudi un tiesai, lietas materiālu pārbaudes rezultātā nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu un noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, kā arī ievērojot prokurores un aizstāves viedokli, tiesa, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolēma tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neizdarīt, pārbaudot tikai apsūdzētā personas raksturojošās ziņas.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina sprieduma aprakstošajā daļā konstatētajā apjomā ir pierādīta pilnībā, apsūdzētā /pers. A/ darbības pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta, Krimināllikuma 262.[1] panta pirmās daļas ir kvalificētas pareizi un viņš sodāms. Tiesa atzīst, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai, konkrētajā gadījumā pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.panta prasībām ņem vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu /pers. A/ ir izdarījis trīs mazāk smagus noziedzīgos nodarījumus. Apsūdzētais agrāk sodīts (lietas 25.-27.lapa), sods uz sprieduma taisīšanas dienu izciests, sodāmība nav dzēsta. Par sevi apsūdzētais tiesai norādīja, ka šobrīd saistībā ar īslaicīgu darba nespēju (lauzta roka) nestrādā, bet pirms tam ir strādājis, veicis pēc darba devēja norādījumiem dažādus saimnieciskos darbus, viņa apgādībā ir viena persona. Norādīja, ka ir izvērtējis savu rīcību, izdarīto nožēlo, ir apņēmies laboties un izciest tiesas piespriesto sodu.

Par atbildību mīkstinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst to, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies un izdarīto nožēlo. Par atbildību pastiprinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 12.punktu, tiesa atzīst to, ka visi noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīga nodarījuma recidīvu un noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 312.panta izdarīts apreibinošo vielu ietekmē.

Nosakot /pers. A/ sodu, tiesa ņem vērā arī apstākli, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu.

Ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus, apsūdzētā personību, tiesa uzskata, ka /pers. A/ piemērojamais sods, kas vislabāk sasniegtu soda mērķi, konkrētajā gadījumā par visiem noziedzīgajiem nodarījumiem, būtu piespiedu darbs. Šāds soda veids ir adekvāts izdarītajam nodarījumam un tas dos labumu sabiedrībai, jo apsūdzētais tiks iesaistīts sabiedrībai nepieciešamajos darbos savas dzīvesvietas apvidū un tas dos iespēju apsūdzētajam vēlreiz pārdomāt savas darbības un turpmāk atturēties no jaunu likumpārkāpumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu, ņemot vērā vienu atbildību mīkstinošo apstākli un vienu atbildību pastiprinošo apstākli, tiesa atzīst, ka /pers. A/ piespiedu darbs nosakāms šī soda mēra vidējā apmērā vai tuvu tam, ņemot vērā arī konkrētā nodarījuma sabiedrisko bīstamību.

/pers. A/ saskaņā ar Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas soda sankciju un piemērojams arī kā obligāts Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 262.[1]panta pirmās daļas soda sankcijā paredzētais papildsods – transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana. Nosakot papildsoda apmēru, tiesa salīdzinoši ņem vērā administratīvo atbildību kāda paredzēta par līdzīga rakstura administratīvajiem pārkāpumiem.

Izvērtējot /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, to, ka mantisks kaitējums nav nodarīts, kaitējuma kompensācijas pieteikums lietā nav iesniegts, transportlīdzeklis, ar kuru izdarīts noziedzīgs nodarījums nav apsūdzētā īpašums, tiesa uzskata, ka Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas sankcijā alternatīvā formā paredzētais papildsods – mantas konfiskācija /pers. A/ nav piemērojams.

Galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās un otrās daļas noteikumiem, noteiktos sodus daļēji saskaitot.

Par rīcību ar izņemto transportlīdzekli jau ir izlemts ar lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā (lietas 5.-8., 16.lapa)

Izlemjamu jautājumu par procesuālajiem izdevumiem nav.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 140 (simts četrdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem 6 (seši) mēnešiem;

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 312.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā sodīt ar piespiedu darbu uz 140 (simts četrdesmit) stundām;

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262.[1] panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 120 (simts divdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības piespriestos sodus daļēji saskaitot, galīgo sodu /pers. A/ noteikt ar piespiedu darbu uz 190 (simts deviņdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četri) gadiem.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanos noteiktā vietā, atstāt līdz spriedums stājas likumīgā spēkā.

Tiesas spriedumu daļā par piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 (desmit) dienu laikā var pārsūdzēt vai noprotestēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Tiesnese A.Daidere